

at Barerne ſkulde være „accurat overeensſtemmende“ med Proverne, og, da Bedømmelſescommiſſionens Fleertal beſtod af Klædefabrikanter, kunde Leverandørerne være rolige for, at der ikke i den Henseende vilde blive gjort urimelige Forlangender. I Skrivelse af 21de December 1863 fra F. C. Warburg af Firmaet Jonas Simonſen & Co. i Hundersfeld (for hvilket Groſſerer Adler optraadte) udtales, at Firmaet naturligviis underkaſter ſig enhver Betingelſe, der er foreſtrevet med Henſyn til Dvalitet, Farve etc. etc. Det nævnte engelliſke Huus synes derfor ikke at have havt Betænkeliſhed ved Dvertagelſe af Levering efter Licitationſbetingelſerne, og det Samme maa antages at have været Tilfældet med de mange Andre, ſom paatog ſig ſaadanne Leveringer.

Bed Licitationerne opnaaedes efterhaanden billigere Priſer, og de ved dem anſtaffede Barer have upaatvivlelig været bedre end, hvad der indkjøbtes efter fremmede Prover.

Den Contoivrets Skrivelse medfølgende Gjenpart af Groſſerer Adlers Skrivelse af 21de December 1863, hvori hans Indſigeliſe mod Anſtaffelſesprincipet ſkal indeholdes, er et Tilbud — ſaaledes ſom det ogſaa andetſtedsfra er modtaget — om at beſørge Indkjøbene pr. Commiſſion. Indſigeliſen kan i ethvert Tilfælde ikke ſiges at være modtagen i rette Tid, da den 21de December 1863 netop var Dagen for Indgiveliſen af Tilbudene til den den foregaaende 7de ſamme Maaned beſjendtgjorte Licitation, og det viſtnok med Grund vilde være blevet lagt Armeens Intendantur til Laſt, hvis den intet Henſyn havde taget til de indgivne Tilbud.

Allerede under 5te December 1863 havde man, hvad der tidligere er oplyſt, overdraget en Commiſſionsforretning til en ſagkyndig Mand, Klædehandler Salomonſen, men man anſaae det rigtigſt kun undtagelſesviis, naar Omſtændighederne høde det, at bruge denne Anſtaffelſesmaade.

I Anledning af Groſſerer Adlers Anke over langſom Expedition oplyſes det i Henhold til de Skriveliſen medfølgende Actſtykker, at de Anførelſer, hvorpaa han i Rigsraadet ſøgte at begrunde denne Anke, have været ucorrecte, og at der har været truffet de fornødne Foranſtaltninger til, at der ſtadigt kunde maales og beſigtiges ſaa meget Klæde, ſom der kunde ſættes i Arbejde paa det daværende Varedepot. I det Foredrag i Rigsraadet, hvortil Groſſerereren henwiſer, (Sidenden, overordentlig Samling 1864, Spalte 121) anføres, at man har været 20 Dage om at faae et af ham leveret Parti Klæde paa 22,000 Alen maalt og beſigtiget. Dette Klæde, ſom var anſtaffet efter en indſendt Prøve, og ſom iſølge ſin Beſtaffenhed fordrede et meget nøagtigt Eſterſyn, blev, ſaaledes ſom Udſkrifterne af Halleprotocollen udviſe, maalt og beſigtiget i 7 Dage, i hvilke der tillige maalt og beſigtiges noget andet Klæde.

Efter at have modtaget diſſe Dplyſninger tilſkrev Krigsminiſteriet i Henhold til Generalauditeurens ovennævnte Indſtilling i Bilag Nr. 5 Kammerjunker Rømer og den nuværende Borgmeſter i Aarhus, Generalkrigscommiſſair v. Schmidten, om at afgive Erklæring i Sagen.

Kammerjunker Rømers Svar-Skriveliſe af 16de Februar d. A. lyder ſom følger:

„Det jeg hoſlagt tilbageſender de mig med Krigsminiſteriets meget ærede Skriveliſe, af 5te d. M. tilſtillende Bilag, ſkal jeg tillade mig at udtale, at jeg intet Veſentligt finder at tilføje til de Dplyſninger og Bemærkninger, ſom ere fremkomne fra forſkjellige Sider, og navnlig fra Armeens Intendanturs 3die Expeditionſcontotr. For at der med Dette kunde føres nogen Anke over Indkjøbet af det omſpurgte Parti Klæde; forekommer det mig, at denne maatte rettes: